Image not found or type unknown

Rod Picott

Saturday 27 Sep 2025

Image not found or type unknown

Na 24 jaar toeren en daar amper van kunnen leven, heeft Rod besloten dat hij er mee gaat stoppen. Het is een kinderdroom die hij heeft kunnen waarmaken en daar kijkt hij met plezier op terug. Hij citeert zijn goede vriend singer songwriter Slaid Cleaves met een veel zeggend statement; “I didn’t get what I wanted but I probably got what I deserved.” Rod zijn laatste album Starlight Tour is weer van zijn bekende klasse. De titel is gelijk een mooie omschrijving van zijn laatste toer. En wat is nu een meer gepast afscheid van Rod dan bij In the Woods, het podium waar hij zijn Nederlandse debuut maakte. Ofwel ga dit niet missen!!

The Last Ride

Bij deze zin zien we vaak een eenzame cowboy op zijn paard richting de zonsondergang rijden op weg naar een nieuwe fase in zijn leven. Dat geld ook voor Rod. Hij neemt afscheid van ons. In het vijfentwintigjarige bestaan van In the Woods hebben we afscheid genomen van bezoekers, medewerkers en artiesten. Maar dat was dan geen keuze. Rod heeft een weloverwogen keuze gemaakt en denkt al enkele jaren over deze stap. Hij is niet bang in een gat te vallen. Hij heeft zich gestort op het schrijven van poëzie en short stories. De laatste in de categorie donkere verhalen over de zuidelijke staten van de USA. Denk aan Faulkner

Natuurlijk komen er op zo'n avond herinneringen voorbij. De keer dat hij een double bill had met Eric Taylor, die op deze avond bewees dat een intro soms langer kon duren dan de song zelf. Of die keer dat hij stapelverliefd naast Amanda Shires op ons podium stond.

Maar ondanks de gemengde gevoelens van nostalgie en afscheid stond er een ontspannen Rod op het podium die ons soms snikkend van het lachen allerlei anekdotes vertelde. Over zijn ontmoeting met Fred Eaglesmith. Die hem ontving in een kamer waar je amper kon zitten en vol gitaren. De eerste vraag die Fred ijsberend aan hem stelt was. Waar is je pen en papier? Een verbaasde Rod vroeg waarom. Fred gaf aan om mijn woorden op te schrijven als ik rondloop. Dit in het kader van gezamenlijk teksten schrijven. Overigens ontmoet hij een hele andere Fred dan op het podium namelijk een rustige bedachtzame man. Of die keer bij een Nederlandse merch table dat een bezoeker opmerkte dat het album wat hij tien jaar geleden had gekocht nu €5 goedkoper was en dat hij eigenlijk verwachtte dat Rod hem bij zijn huidige aankoop €5 korting zou geven. Je zou bijna denken hebben die Belgen dan toch gelijk.

Rod gaf aan dat hij zich gelukkig prijst deel uitgemaakt te hebben van de Americana Boom in Nederland begin van deze eeuw en dat het landschap in Nederland niet ten voordele is veranderd. Naast dat er maar weinig artiesten zijn die van de muziek kunnen leven en dat toeren heel wat minder romantisch is dan veel buitenstaanders denken. Kortom een goed besluit om te stoppen

Rod is een meester in beschouwingen vandaar ook zijn literaire ambities. Zo vertelt hij over zijn inmiddels vijfentachtigjarige vader dat als hij hem mee uit eten neemt, of het nu een duur Italiaans restaurant is of een Aziatisch restaurant, zijn vader steevast pancakes en waffles besteld. Ofwel hij bevindt zich in de pancake fase. Hij vertelt hoe trots hij was op zijn vader en zijn tattoos overgehouden aan zijn tijd bij de marine. De tattoos zijn inmiddels onleesbaar geworden en van één is dat maar goed ook. Want de spelling van de naam is niet goed. Op bijna 61-jarige leeftijd, de laatste dag van zijn toer is hij jarig, realiseert Rod zich steeds meer dat hij als kind zijn ouders een vanzelfsprekend gegeven vond. Maar dat zij ook mensen waren met ambities, dromen en zijn vader en moeder ook ooit verliefd waren geworden. Mooie bespiegelingen die passen bij deze levensfase en stap in zijn leven

Uiteraard komt schoolmaatje en nog steeds een van zijn beste vrienden Slaid Cleaves ter sprake en wordt Broke Down gespeeld. Een song die jarenlang in verschillende lijsten stond en veel op de radio werd gedraaid. Rod sprak ooit een DJ in Austin die hem vertelde dat toen dit nummer voor het eerste werd gedraaid op de radio, de telefoon erna gelijk roodgloeiend stond.

De koude vochtigheid van de herfst is inmiddels neergedaald in Leusden. Herfst als een mooie metafoor voor verandering en afscheid. We hebben een prachtige tijd gehad en we wensen Rod een mooie voortzetting van zijn Last Ride en een goed nieuw begin van zijn volgende Ride.

1:Digging Ditches

2:Next Man In Line

3:A Puncher's Chance

4:Mona Lisa

5:Angels And Acrobats

6: Gettin\' To Me (Rod Picott & Fred Eaglesmith)

7:It Might Be Broken Now

8:Trouble Girl

9:Elbow Grease

1:Until I’m Satisfied

2:Welding Burns

3:My Father\'s Tattoo

4:It Might Be Broken Now (Harmonica)

5:Little Bird

6:Girl from Arkansas

7:Broke Down (Rod Picot & Slaid Cleaves)

8:River Runs

9:Badlands (Bruce Springsteen)

All songs written by Rod Picott unless otherwise noted

Vocals, Acoustic Guitar, Harmonica

www.rodpicott.com